

Aligátor Arnold generála markýze La Fayette

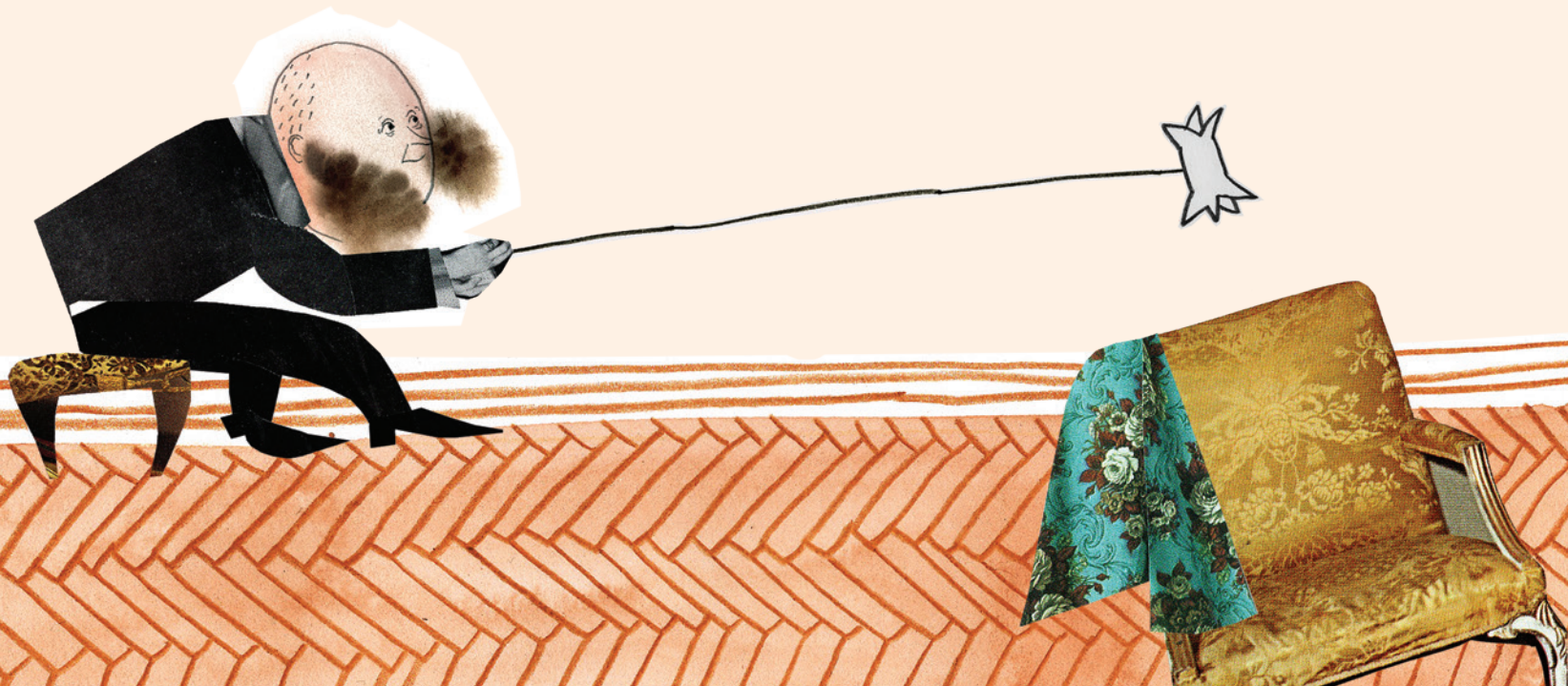
4

Gilbert du Motier, markýz de La Fayette, byl mužem duše neohrožený. Na půdě své rodné Francie velel během Velké revoluce Národním gardám. V Americe se zase pro změnu bil v rozhodujících bitvách u Brandywine i Yorktownu za její nezávislost, svobodu a demokracii. A bil se triumfálně. Není divu, že triumfální byla i jeho pozdější návštěva země za velkou louží. Všude, kam ve svém dostavníku doputoval, jej nadšeně vítali, provolávali mu slávu, pořádali na jeho počest opulentní večeře, večírky končící až s rozedněním, a zavalovali ho spoustou darů, dárků i dárečků. A tak také tenkrát kohosi napadlo, že chrabrého šlechtice, vojáka a generála nemůže potěšit a uctít nic menšího nežli aligátor. Predátor se zuby ostrými jako hroty La Fayetteových nejostřejších šavlí, sladkovodní živočich nebezpečný už od pohledu. Generál svoji vojenskou čest nezradil. Aligátora přijal bez mrknutí oka, bez jediného zaváhání a pokračoval s ním na své americké pouti dál. Do Francie si ale zeleného mazlíka neodvezl. Možná se smutkem, možná s úlevou jej při odjezdu předal svému příteli, novopečenému prezidentu J. Q. Adamsovi. Zdá se to podivné,

ale Adams si tvora bez citu docela oblíbil. Však mu také vyhradil jeden celý nezařizovaný pokoj ve východním křídle Bílého domu a věnoval mu pořádnou vanu. To aby se tomu plazovi dobře a spokojeně žilo.

A jelikož byl prezident Adams vtipálek, velmi jej bavilo strašit zubatým tvorem, který při troše fantazie připomínal pohádkového draka, nic netušící hosty a návštěvníky prezidentské rezidence. Jistě vás neudiví, že těch vyplašených a vylekaných byla docela dlouhá řada. Po čase možná přestala paní Adamsovou celá tahle aligátoří legráčka bavit. Přesvědčila proto svého manžela, aby zeleného spolubydlícího z Bílého domu vystěhoval. Tak se také stalo a La fayettův i Adamsův aligátor odcestoval do exotické Afriky. Přece jen v divoké přírodě je nejlíp.

Kdo ví, co je na tomto celém příběhu o prapodivném dárku markýze La Fayette pravdy. Kde se vzal a odkud doputoval do lidských myslí i vzpomínek. Řada badatelů později badala a zkoumala v análech americké i francouzské historie, žádnou zmínku o aligátorovi ve vaně Bílého domu prý ale nikdy nenašla. A tak nezbývá než věřit, nebo nevěřit.

Šťastný ocelot Babou Salvadora Dalího

„Pomóc, ten chlap tady má pardála nebo lva nebo tygra nebo co já vím! Číšníku, zavolejte někoho, dělejte s tím něco, vždyť nás ta šelma všechny do jednoho sežere!“ volala zoufale rozhořčená a vystrašená dáma, návštěvnice jedné restaurace na Manhattanu. Její povyk ovšem nechal excentrického umělce a pyšného majitele krvelačného zvířete Salvadora Dalího v naprostém klidu. „Nač ten povyk, paninko, vždyť je to jen obyčejná kočka, kterou jsem pomaloval ve stylu op art,“ prohodil mezi sousty a spokojeně pokračoval v jídle, zatímco se ocelot Babou přivázaný k malířově stolu líně protahoval. Co byste také čekali od surrealisty s výstředním knírem a ještě výstřednějšími názory na život! Milovník koček přece nemůže mít obyčejnou kočku, chce to něco exotičtějšího. A tak když v roce 1960 obdržel dravé zvíře od tehdejšího představitele kolumbijského státu, nezaváhal nad dárkem ani minutku.

Vymyslel zvířátku jméno, koupil mu vodítko a už s ním vesele vykračoval po ulicích. Věrný Babou jej doprovázel všude, kam se Dalí hnul. Nedivte se tedy té restauraci. Vždyť tuhle surrealistickou dvojici jste mohli klidně potkat i v galerii či na luxusní za oceánské lodi. Babou vůbec vedl přepychový život. V umělcově pokoji měl před vyřezávaným krbem svou vlastní pohovku – z hedvábí. Ovšem co naplat. Takové pohodlí baví lidi, oceloty už méně. Oceloti celou svou duší touží po volnosti, divočině a chytání kořisti. Dalího Babou byl v podstatě smutný. Jedinou šťastnou chvíli zažil pouze v den, kdy svému páníčkovu utekl a pěkně po svém prohnal několik návštěvníků hotelu Meurice.

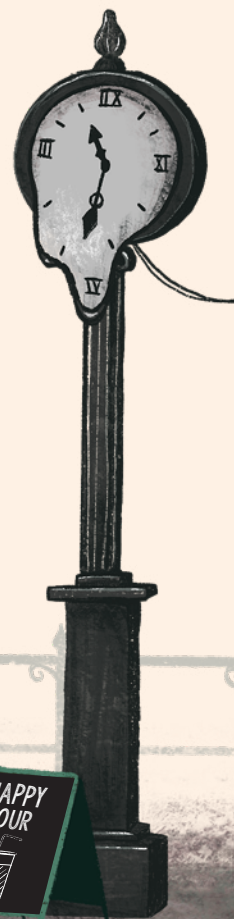
6

Salvador Dalí

11. 5. 1904 – 23. 1. 1989

Originální španělský malíř, grafik, jeden z největších výtvarníků světa co do kvality a významu tvorby.

Představitel surrealismu.

Pomalovaná kočička
Salvadora Dalího